

GAZETA

SZKOLNA INFO DWÓJKI

Nr 3 KWIECIEŃ 2017 WYDANIE SPECJALNE Z OKAZJI JUBILEUSZU SZKOŁY

DRODZY CZYTELNICY!

Z okazji jubileuszu zapraszamy do lektury specjalnego numeru gazetki szkolnej, całkowicie poświęconego naszej szkole.

W NUMERZE:

Z historii szkoły
Szkoła dzisiaj
Patron szkoły
Wspomnienia absolwentów

HISTORIA SZKOŁY

Nasza szkoła to 85 lat historii z pięknymi tradycjami. To miejsce szczególne, w którym zdobywało wiedzę i umiejętności kilka pokoleń mieszkańców Legionowa i okolic.

Liczne grono nauczycieli i pracowników niepedagogicznych zostawiło w szkole dużą część swego życia. Wiele pokoleń dzieci wkraczało tu w świat liter i cyfr, zdobyło to, co najcenniejsze – wiedzę.

Nauczyciele, Rodzice, wspaniałe dzieciaki i młodzież – to oni wspólnie tworzyli i tworzą historię naszej szkoły.

Historia sięga 1932 roku

4 lutego 1932 roku na mocy Kuratorium Warszawskiego podzielono jedyną szkołę, istniejącą na terenie koszar wojskowych w Legionowie, na dwie niezależne szkoły powszechne: nr 1 i nr 2. „Dom Ludowy” przy ulicy Jagiellońskiej został zamieniony na budynek szkolny. Powstała Szkoła Podstawowa nr 2 w Legionowie, w której mieściły się 4 izby szkolne, szatnia, pokój nauczycielski, kancelaria i hol. Ze względu na małą ilość pomieszczeń dodatkowo wynajmowano na potrzeby szkoły budynek murowany po drugiej stronie ulicy oraz na Ludwisinie w pobliżu Chotomowa i przy ulicy Narutowicza.

Kierownikiem szkoły został pan Leonard Traczyk. Nauczycielami w tym czasie byli Aniela Daszkiewicz, Jadwiga Rogowska, Tadeusz Biernacki, Jadwiga Chmiel, Zofia Wróblewska-Dietrich, Helena Hanzlik, Jofia Jaroń, p. Mrożonka i ks. Wacław Szelenbaum.

Pierwszy budynek szkolny

Wynajęty budynek murowany

Lata 1945 – 1956

Latem 1944r., w wyniku przejścia frontu przez Legionowo, drewniany budynek szkoły uległ zniszczeniu. Pozostały tylko zewnętrzne ściany bez dachu, drzwi i okien. Szkoła musiała przerwać działania aż do jesieni 1945 roku.

Organizacją pierwszego powojennego roku szkolnego 1945/46 zajął się nowy kierownik i nauczyciel Władysław Juszcak.

Redakcja Nr 3 MAJ 2017:

Helena Bokszczanin, Zuzanna Dobrzyńska, Zuzanna Hamernik, Igor Kaczorowski, Wiktoria Kalinowska, Karina Kołacz, Alicja Kropiewnicka, Julian Lewak-Jaśkowski, Emilia Lisztwan, Ola Sparak, Iga Ulinowicz, Piotr Wnuk, Piotr Żarnowski

Redaktor naczelny: Edyta Degiel-Pergół.

Do nauki przystąpiło 200 uczniów. Zajęcia odbywały się przy ulicy Jagiellońskiej w prywatnym mieszkaniu jednej z nauczycielek.

Ówczesne grono pedagogiczne to: Władysław Juszcak, Waława Lipińska, Maria i Janina Wiszniewskie i Anna Trapszo.

Lata 1957 - 1959

Budowa nowego budynku szkolnego, do którego przeprowadzono się w roku 1959. W latach pięćdziesiątych funkcje kierowników pełnili: Maria Baurka, Atanazy Felc i Maria Szulc. Następnie stanowisko to objął: Saturnin Duliński i sprawował ten urząd do 1969 r.

Lata 1965 - 1982

Budowa sali gimnastycznej – największego, nowoczesnego obiektu w powiecie nowodworskim. W tym czasie funkcję kierownika a później dyrektora naszej placówki do 1982 roku pełnił pan Zdzisław Raśniński.

Lata 1982 - 1986

Podczas kadencji dyr Anny Wójcik zaistniały w szkole klasy sportowe. Wiodącymi dyscyplinami były: judo, zapasy i lekkoatletyka. Uczniowie odnosili wiele znaczących sukcesów na szczeblu wojewódzkim. Wyższe lokaty zajmowali w Warszawskich Olimpiadach Młodzieży. Do sukcesów przyczynił się niewątpliwie ówczesny wicedyrektor i nauczyciel wychowania fizycznego Wojciech Augustynowicz. Z jego inicjatywy powstał przy szkole pierwszy w Legionowie kort tenisowy.

Lata 1986 - 1991

Dyr Kazimierz Makowski rozpoczął gruntowe remonty starzejącego się już budynku szkolnego, w którym uczyło się wówczas ponad tysiąc dzieci.

Lata 1991 - 2001

Prace remontowe kontynuowała dyr Hanna Kujawa. Szkoła została podłączona do miejskiej sieci wodno - kanalizacyjnej i ciepłowniczej. Poza tym budynek ocieplono, wykonano nową elewację, wymieniono okna i drzwi. Otwarto nową szatnię dla uczniów. Zrobiono gruntowy remont biblioteki, kuchni, stołówki i łazienek.

Dzięki dwuletnim staraniom pani dyrektor 31 maja 1996 roku nastąpiło:

- nadanie imienia naszej szkole,
- poświęcenie sztandaru, ufundowanego w 1970 r przez prężnie działający Samorząd Szkolny,
- odsłonięcie płaskorzeźby Patrona, ufundowanej

przez państwa Annę i Emila Płowieckich.

Dla uczczenia tego dnia, były uczeń naszej szkoły, ówczesny dyrektor MOKu, pan Zenon Durka napisał muzykę i słowa hymnu szkoły.

Lata 2001 - 2011

Prace remontowe przeprowadzane były również pod kierunkiem dyr Bogumiły Załęskiej-Waszkiewicz. Wykonano gruntowy remont starej części szkoły. Powstała pracownia komputerowa z dostępem do Internetu, przyznana z projektu „Pracownie komputerowe dla szkół” współfinansowana ze środków Unii. Również biblioteka szkolna została przygotowana na przyjęcie 4 komputerów z w/w środków, przez co stała się nowoczesnym Centrum Informacji Multimedialnej.

5 grudnia 2009 roku rozpoczęła się rozbudowa i modernizacja szkoły, a 11 grudnia wmurowano Akt Erekcyjny podpisany przez dyrektora szkoły p. Bogusławę Załęską-Waszkiewicz i Prezydenta Miasta Legionowo p. Romana Smogorzewskiego.

30 września 2011 roku oddano do użytku nowe skrzydło budynku szkoły, z nowymi dużymi i widnymi salami lekcyjnymi, szerokimi korytarzami, nowoczesną kuchnią i stołówką.

Z dniem 1 sierpnia 2011 roku tworzy się Gimnazjum nr 5, we wrześniu rozpoczyna naukę pierwszy rocznik gimnazjalistów.

Rozpoczęła również swoją działalność nowoczesna, pięciooddziałowa placówka przedszkolna, wyposażona w stołówkę, słoneczną, klimatyzowaną oranżerię, sale do zajęć dodatkowych, przestronne i wygodne szatnie dla dzieci.

SZKOŁA DZISIAJ Lata 2012 - 2017

Uchwałą nr XX/231/2012 z dn. 18.03.2012 r. Rada Miasta Legionowo z dniem 01.08.2012 r. utworzyła Zespół Szkolno-Przedszkolny nr 2 w Legionowie, ul. Jagiellońska 67. W skład Zespołu wchodzi:

1. Szkoła Podstawowa nr 2 im. Kornela Makuszyńskiego w Legionowie
2. Gimnazjum nr 5 w Legionowie
3. Przedszkole Miejskie nr 2 w Legionowie

Zespół Szkolno-Przedszkolny nr 2 otworzył swe podwoje dla uczniów 01.09.2012 r. Dyrektorem została p. Dorota Kuchta. Wicedyrektorami obecni są: p. Anita Brzozowska, p. Agnieszka Rostonec, p. Beata Szlachetka i p. Grażyna Brzozowska.

Ponad 1000 uczniów uczy 117 osobowa, wysoko wykwalifikowana kadra pedagogiczna. Mamy 45 oddziałów, trzy sale gimnastyczne, świetlicę, świetlicę terapeutyczną, nowoczesną bibliotekę z centrum multimedialnym, stołówkę, sklepik, dwie pracownie komputerowe. Uczniowie podczas lekcji korzystają z technologii informacyjnych i nowoczesnych pomocy dydaktycznych. Mają do dyspozycji boisko sportowe i dwa place zabaw oraz sale do zajęć specjalistycznych (IS, logopedii, zajęć korekcyjno-kompensacyjnych). Szkoła jest dostosowana dla uczniów niepełnosprawnych.

Jesteśmy szkołą przyjazną i bezpieczną, ukierunkowaną na wszechstronny rozwój ucznia.

W celu rozwijania zdolności i zainteresowań dzieci, nasi nauczyciele realizują programy innowacji pedagogicznej i wychowawczej oraz programy terapeutyczne i wspomagające pracę ucznia. Rozszerzana jest współpraca z rodzicami. Cały czas szkoła współpracuje ze środowiskiem lokalnym i instytucjami samorządowymi.

Corocznie uczniowie nasi biorą aktywny udział w konkursach przedmiotowych, w których odnoszą znaczące sukcesy. Szkoła nasza ma również tradycje sportowe. W gimnastyce sportowej, biegach, judo, piłce, szachach, uczniowie osiągnęli i osiągają wysokie wyniki na szczeblu wewnątrzszkolnym, gminnym, powiatowym i ogólnopolskim. Potwierdzeniem sukcesów jest bogata kolekcja pucharów i dyplomów. Dzieci otrzymują stypendia Prezydenta Miasta Legionowo, przyznawane za wybitne osiągnięcia naukowe.

Uczniowie naszej szkoły biorą udział w akcjach charytatywnych, między innymi: w akcji UNICEF „Wszystkie kolory świata” na rzecz dzieci w Sudanie Południowym, „Szlachetna Paczka”, zbierają korki na potrzeby ludzi niepełnosprawnych, pomagają zwierzętom w schroniskach. Środowisko szkolne aktywnie włącza się w ogólnopolską akcję „Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy”.

Naszym celem jest, aby szkoła była coraz lepsza. Od wielu lat uczestniczymy w różnych programach m.in. ekologicznych, wychowawczych, profilaktycznych oraz promujących zdrowie. Dzięki naszym działaniom zdobyliśmy wiele certyfikatów.

Kierownicy i dyrektorzy

1932 - 1944 - Leonard Traczyk
1945 - 1950 - Władysław Juszcak
1950 - 1952 - Maria Bauska
1952 - 1953 - Anastazy Felc
1953 - 1954 - Maria Szulc
1954 - 1969 - Saturnin Duliński
1969 - 1982 - Zdzisław Rasiński
1982 - 1986 - Anna Wójcik
1986 - 1991 - Kazimierz Makowski
1991 - 2001 - Hanna Kujawa
2001 - 2012 - Bogumiła Załęska Waszkiewicz
2012 - - Dorota Kuchta

PATRON NASZEJ SZKOŁY

Na patrona naszej szkoły wybraliśmy Kornela Makuszyńskiego, który jest ulubionym dla wielu dzieci autorem książek, znanych na całym świecie.

Kornel Makuszyński większość swojej twórczości pisarskiej poświęcił najmłodszym. Jego praca literacka i działalność była walką o uśmiech dziecka. W swoich książkach realizował hasło „od serca do serca”. Jego twórczość jest pogodna, krzepiąca i radosna. Bohaterowie powieści wzruszają i udowadniają, że dobroć ludzka jest niezmierną, a porywy szlachetnych serc mogą czynić cuda. Jest w twórczości Makuszyńskiego humor – dobroduszny i pobłażliwy, jest współczucie dla pokrzywdzonych, ale przede wszystkim jest w niej wszechogarniający optymizm. Jego cenny pogląd, że „na świecie nie ma złych ludzi, są tylko ludzie nieszczęśliwi, którym brak jest ciepła rodzinnego i którymi się nikt nie zajmuje” podzielają dziś zapewne wszyscy, którym bliska jest wszelka praca pedagogiczna. Sam Kornel Makuszyński twierdził, że „każdy ma w życiu dwie matki: tę rodzoną i matkę szkołę”.

Hasłem przewodnim dla każdego powinna być myśl, jaką zawarł Makuszyński w jednej z książeczek dla najmłodszych: „Mądrym być to wielka sztuka, ale dobrym – jeszcze większa” lub „Stracony jest każdy dzień bez uśmiechu”.

W naszej bibliotece szkolnej znajduje się wiele utworów Kornela Makuszyńskiego. Niektóre z nich są nawet lekturami szkolnymi. Do dziś bawią nas i uczą takie utwory jak „Panna z mokrą głową”, „Awantura o Basię”, „Szatan z siódmej klasy” i „Bezgrzeszne lata”. Ciągłe popularne są opowieści obrazkowe o Koziołku Matołku i Małpce Fiki-Miki.

85

LECIE NASZEJ SZKOŁY

WSPOMNIENIA RODZICÓW ABSOLWENTÓW NASZEJ SZKOŁY

Wszystko wokół się zmienia tylko jednego czasu nie zmienił magii tego miejsca, naszej szkoły. Przemiłają wokół nas ludzie i zdarzenia. O wielu wydaje się, że już zapomnieliśmy. Ze szczególnym wzruszeniem wspominamy pedagogów, absolwentów i pracowników szkoły, którzy odeszli. Pomimo, że nie ma ich wśród nas, pozostawili po sobie niezatarty ślad swojego istnienia. Absolwenci naszej szkoły chętnie do nas wracają, a niektórzy z nich zostają na dłużej w roli nauczycieli. Kolejne pokolenie rodziców z ufnością przyprowadza do nas swoje pociechy, wiedząc, że pozostają tu w najlepszych rękach i pod fachową opieką. Reporterzy gazety postanowili porozmawiać ze swoimi rodzicami, by dowiedzieć się, jak oni wspominają czas, gdy byli uczniami naszej szkoły.

Wspomnienia absolwentki Pani Elżbiety Żarnowskiej

Mamo, w jakich latach chodziłaś do szkoły i czy pamiętasz, jak ona wtedy wyglądała?

- Do Szkoły Podstawowej nr 2 w Legionowie chodziłam w latach 1986 (zerówka) – 1995 (ósma klasa). Szkoła była wtedy dużo mniejsza, kameralna.

Kto w tym czasie był dyrektorem szkoły?

- W pierwszych latach dyrektorem był p. Kazimierz Makowski, następnie p. Hanna Kujawa.

Kto był wtedy twoim wychowawcą i jak wspominasz swoją klasę i nauczycieli?

- W klasach I-III moim wychowawcą była p. Jolanta Degiel (mama Twojej pani wychowawczyni), a w klasach IV-VIII p. Aniela Rembisz. Pani Jola przekazała nam zarówno solidną wiedzę, jak i zasady dobrego wychowania. Wspaniałe występy naszego klasowego teatryku pamiętam do dziś. Pani Aniela uczyła matematyki. Dbała o dobrą naukę i właściwe zachowanie każdego z nas. Wszystkich moich nauczycieli wspominam bardzo miło, a szczególnie p. Radosińską od chemii, p. Olechowicz od języka rosyjskiego i p. Rogalę od biologii. Wspaniałe wspominam też moją klasę. Było w niej wiele ambitnych osób, ciekawych osobowości. Z niektórymi mam kontakt do dziś.

Czy nauczyciele byli wymagający?

- Tak, nauczyciele byli wymagający, ale też bardzo dużo dawali od siebie. Nauka z nimi była prawdziwą przyjemnością.

Jaki ubiór obowiązywał wówczas uczniów?

- Do trzeciej klasy chodziliśmy w fartuszkach, na których widniały tarcze szkoły i klasy. Miałam też czerwoną odznakę „wzorowy uczeń”.

Jakie były kary za złe zachowanie?

- Pamiętam, że niektórzy musieli stać w kącie.

Czy były organizowane wycieczki, zajęcia dodatkowe?

- Tak, mieliśmy dużo wycieczek. Najbardziej podobała mi się ta do Gdańska. Z zajęć dodatkowych miło wspominam gimnastykę akrobatyczną i koło plastyczne.

Jakie zdarzenie ze szkolnych lat szczególnie utkwiło Ci w pamięci?

- Piękny bal na zakończenie ósmych klas.

Jak wspominasz lata spędzone w szkole?

- Bardzo dobrze. Szkoła, do której chodziłam miała nie tylko wysoki poziom nauczania, ale stawiała na dobre wychowanie i kulturę osobistą uczniów. Była doskonałym przygotowaniem do późniejszych etapów edukacji.

Czy przetrwały szkolne znajomości?

- Wiele osób, z którymi kiedyś chodziłam do szkoły, jest dziś, tak jak ja, rodzicami aktualnych uczniów SP2. Spotykamy się więc często w szkolnych murach i wspominamy to miejsce sprzed lat.

Dziękuję mamie za rozmowę.

- Dziękuję.

Rożmowę przeprowadził Piotr Żarnowki

Wspomnienia absolwenta Pana Roberta Kropiewnickiego

W jakich latach chodziłeś do szkoły i czy pamiętasz, jak wyglądała wtedy nasza szkoła?

- Zaczęłam chodzić do zerówki w roku 1979. Szkołę ukończyłam w 1988 roku. Nasza szkoła wyglądała podobnie jak dzisiaj, tylko bez nowej części.

Kto w tym czasie był dyrektorem szkoły?

- Było kilku dyrektorów, ale nie pamiętam nazwisk.

Kto był wtedy twoim wychowawcą i jak wspominasz swoją klasę, nauczycieli?

- W klasach 1-3 moją wychowawczynią była Pani Parzyńska. Klasę wspominam miło i nauczycieli również.

Tato, a nauczyciele byli wymagający?

- Oczywiście byli wymagający, było trzeba regularnie odrabiać lekcje i prace domowe.

Jaki ubiór obowiązywał wówczas uczniów?

- Chodziliśmy w mundurkach szkolnych do klasy 4.

Tato, jakie były kary za złe zachowanie?

- Kary były takie same jak dziś.

Czy były organizowane wycieczki, zajęcia dodatkowe?

- Było dużo więcej zajęć dodatkowych. Należałam do ZHP oraz Ligi Ochrony Przyrody.

Jakie zdarzenie ze szkolnych lat szczególnie utkwiło ci w pamięci?

- Jak kolega 1 września na boisku złamał nogę i pół roku leżał w gipsie.

Jak wspominasz lata spędzone w szkole?

- Bardzo fajnie!!!!!!!!!!!!!! Doskonale się bawiłem.

Czy przetrwały szkolne przyjaźnie?

- Do dzisiaj z niektórymi się przyjaźnię, a z resztą spotykamy się co parę lat.

Czy w latach szkolnych miałeś miłości, z których teraz się śmiejesz?

- Mój kolega znalazł żonę, a mi się bardzo dużo dziewczyn podobało.

Czym różniła się szkoła z tamtych lat od tej współczesnej?

- Uczniowie nie mieli dostępu do telefonów komórkowych, komputerów, ksera.

Rożmowę przeprowadziła Alicja Kropiewnicka

Wspomnienia absolwenta Pana Andrzeja Kalinowskiego

W jakich latach chodziłeś do szkoły i czy pamiętasz, jak wyglądała wtedy nasza szkoła?

- Do szkoły chodziłem w latach 1978-1986. W tych latach był tylko budynek główny, mała i duża sala gimnastyczna.

Tato, pamiętasz swoich wychowawców?

- Tak. W klasie 0c uczyła mnie p. Szymborska. W klasach 4c – 8c wychowawcą była Pani Krystyna Stankiewicz.

Czy nauczyciele byli wymagający?

- Nauczyciele byli wymagający. Najbardziej p. Baranowska, p. Bugalska i p. Sobiecka.

Jaki ubiór obowiązywał wówczas uczniów?

- Obowiązkowe były fartuszki niebieskie lub zielone z przyszytą tarczą.

Jakie były kary za złe zachowanie?

- Pamiętam jak klęczałem na grochu, a na muzyce dostawałem linijką za brak pracy domowej.

Czy były organizowane wycieczki, zajęcia dodatkowe?

- Wycieczki były różne. Z zajęć dodatkowych pamiętam SKSy.

Jakie zdarzenie ze szkolnych lat szczególnie utkwiło ci w pamięci?

- Budowa kortów do tenisa.

Jak wspominasz lata spędzone w szkole?

- Bardzo przyjemnie i z nostalgią, bo już są za mną.

Czy przetrwały szkolne przyjaźnie?

- Tak. Do tej pory spotykamy się rocznikiem szkolnym 1971 .

Rozmowę przeprowadziła Wiktoria Kalinowska

Szkoła nasza przeżywa wyjątkowy czas, czyli Jubileusz 85-lecia. Z tej właśnie okazji pragniemy wszystkim nauczycielom, uczniom, obecnym i byłym pracownikom, absolwentom, rodzicom i przyjaciołom szkoły życzyć, aby Szkoła Podstawowa nr 2 im. Kornela Makuszyńskiego była bliska ich sercu, aby zawsze czuli dumę i radość, że współtworzą historię naszej szkoły – naszej „Dwójki”

Redakcja Gazety Szkolnej

SONDA

ZAPYTALIŚMY UCZNIÓW: ZA CO LUBIĄ NASZĄ SZKOŁĘ, JAKIE NAJBARDZIEJ LUBIĄ ZAJĘCIA, PO CO TRZEBA CHODZIĆ DO SZKOŁY I CZY CZUJĄ SIĘ W SZKOLE BEZPIECZNIE? OTO ODPOWIEDZI UCZNIÓW:

Szkołę lubię, bo dostaję dobre oceny, mogę spotykać się z kolegami i mogę się czego nauczyć. Najbardziej lubię W-F i matematykę. Do szkoły ходимы by poznać się czego nowego. W tej szkole czuję się bezpiecznie.

Piotr W.

W mojej szkole jest bardzo miło. Najbardziej lubię matematykę i W-F. Do szkoły ходимы by poznawać nową wiedzę. W tej szkole jest bardzo bezpiecznie.

Zuzia H.

Szkołę lubię za fajnych nauczycieli i dużo kolegów. Najbardziej lubię WF, matematykę i plastykę. Trzeba chodzić do szkoły, by później zrobić karierę zawodową. Czuję się tu bezpiecznie.

Julian L.

Bardzo lubię naszą szkołę, bo mamy tu możliwość pomagać innym. Najbardziej lubię plastykę, muzykę, polski i przyrodę. To czego się tu nauczymy bardzo się nam przyda. Czuję się w szkole bezpieczna.

Alicja K.

Lubię moją szkołę za bardzo miłych nauczycieli, fajnych kolegów, dodatkowe zajęcia i dobre obiady. Najbardziej lubię W-F, plastykę, matematykę, polski, muzykę oraz zajęcia komputerowe. Do szkoły trzeba chodzić by czegoś się nauczyć. W szkole czuję się bardzo bezpiecznie.

Karina K.

Lubię chodzić do szkoły bo można się czegoś tu nauczyć i są fajne wycieczki. Najbardziej lubię plastykę i religię. Do szkoły ходимы, by czegoś się nauczyć. Czuję się w szkole bardzo bezpiecznie.

Piotr Ż.

Lubię szkołę, bo są tu mili nauczyciele, miła dyrekcja, pani psycholog i pedagog. Lubię przyrodę, W-F, matematykę i polski. Do szkoły trzeba chodzić, by czegoś się nauczyć i mieć w przyszłości dobrą pracę. W szkole czuję się bezpiecznie.

Wiktoria K.

Szkołę lubię za fajnych nauczycieli i miłych kolegów. Najbardziej lubię zajęcia komputerowe, matematykę, plastykę oraz W-F. Do szkoły ходимы, by poznać kolegów i koleżanki oraz zdobyć wiedzę, która przyda nam się w przyszłości. Czuję się w szkole bezpiecznie.

Zuzanna D.

Lubię swoją szkołę za zajęcia komputerowe, świetlicę, za dobre obiady, zajęcia gimnastyczne i fajne sale sportowe. Najbardziej lubię W-F, zajęcia komputerowe, muzykę, przyrodę, polski, matematykę, koło czytelniczo-dziennikarskie. Do szkoły trzeba chodzić po to, by się uczyć. Zdecydowanie czuję się w szkole bezpiecznie.

Iga U.

Lubię szkołę, ponieważ mam możliwość chodzenia na różne zajęcia dodatkowe. Najbardziej lubię zajęcia z W-F i zajęcia komputerowe. Uważam, że chodzenie do szkoły jest potrzebne, ponieważ kiedyś w przyszłości ta wiedza nam się przyda. Czuję się w szkole bezpiecznie.

Helena B.

Szkołę lubię, bo mam tu kolegów, mogę chodzić do sklepiku. Najbardziej lubię W-F, zajęcia komputerowe. Uważam, że trzeba chodzić do szkoły, bo można się tu dużo nauczyć, a ta wiedza może w przyszłości pomóc nam w znalezieniu pracy. Czuję się w szkole bezpieczny, bo jestem pod opieką wychowawcy i pielęgniarki.

Igor K.